

ville kendes ved ham. Jeg siger ikke noget om Manden, men det var det ærede Medlem, der drog ham frem som Type paa Husmanden, og han ser nu, at han er gaaet i Vandet.

K. M. Klausen: Socialdemokratiet trænger ikke til at rense sig for den Slags Folk. Vi staa som et hæderligt Parti, der ikke behøver at rense os. (Stærkt Bifald fra Tilhørerpladserne).

Formanden: Tilhørerne maa tie!

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning, men nu maa den Mand ikke længer omtales.

Nielsen-Grøn: Ja, det er ikke mig, men det ærede Medlem, der har draget den Mand frem som Type paa Husmanden, og *han* kommer til at skille sig ved ham, ikke jeg.

K. M. Klausen: Jeg har slet ikke nævnet ham som Type paa Husmanden. Enhver, der vil læse i Tidenden, hvad jeg har sagt, vil se, at jeg kun har nævnt, hvad denne Mand har udtalt ifølge Referat i et offentligt Blad.

R. Nielsen: Det ærede Medlem, der nu satte sig, fremhæver den Husmandsbewægelse, som nu er ved at komme frem, som en, der er i Modstrid til den Landboforeningsbewægelse, vi have haft i længere Tid. Jeg har ingen Sinde blandet mig ind i Stridighederne, som have været herom. Naar jeg har undladt dette, er det, fordi det paa en Maade er saa drillevornt at forhandle med det ærede Medlem, fordi han taler om og skildrer disse Forhold stik imod Virkeligheden, saaledes, at alle, der kende Virkeligheden, maa forstaa, at han ikke kender det, han taler om. Jeg skal, da der af den ærede Ordfører er nævnt Jysk Husmandsforening, som jeg har haft den Ære at være Formand for i en Række af Aar, oplyse, at der derovre har været Husmandsforeninger i mange Aar, og de have ogsaa paa Ansøgning til Regeringen og det høje Ting herovre fraaet Støtte. Foreningen har et bestemt Formaal, nemlig Alderdomsunderstøttelse tillige med Ydelse af Begravelseshjælp. Det ejendommelige ved det ærede Medlems Udtalelser i denne Forbindelse, er, at han, skønt han siger, som han ogsaa har sagt i Dag, at det ikke er for at sætte Splid mellem de større og mindre Jordbrugere,

dog atter og atter bruger saadanne Udtryk som, at han ønsker, at Husmændene skulle danne Foreninger for at fri sig for Formynderskabet fra Landboforeningernes Side. De, der kende det, vide, at der ikke har været noget Formynderskab i den Forstand; tværtimod, det har været Landboforeningerne, der have været de store, økonomisk velstillede Herremænd og Gaardmænd, der have staaet i Spidsen, og efterhaanden som Bønderne kom til at staa jævnsides med Godsejerne, toge de Ledelsen. Der var maaske en Tid, hvor der blev gjort Misgreb, hvor man kastede en eller anden Godsejer ud, som ikke skulde være kastet ud, men jeg tror, at nu har man lært at tage til Formænd og ledende Mænd de Mænd, som ere dygtige til at lede, hvor der skal ledes, uanset deres Stilling. Nu er Forholdet det i Landboforeningerne, at man har baade Godsejere, Gaardmænd og Husmænd til at være ledende.

Der er saa ogsaa en anden Ting, og det er den, at i Landboforeningerne — det gælder i alt Fald en Række jyske Foreninger — er Medlemsbidraget uensartet, saaledes at man betaler Bidrag i Forhold til sin økonomiske Stilling, i Forhold til Koantallet eller Hartkornsantallet eller begge Dele. Deraf følger, at Smaamanden kommer til at betale et meget lille Bidrag, han kan altsaa let komme til at være Medlem af Foreningen og gøre Indfyldelse gældende, og det er ogsaa i mange, jyske Foreninger saaledes, at Husmændene ere i Flertal. Naar de da ikke ere komne stærkere frem i Bestyrelserne, ligger det ganske naturligt i, at det er et økonomisk Tab at være Bestyrelsesmedlem af en saadan Forening — særlig da Formand — hvilket mange ikke kunne taale. At de andre Jordbrugere, Godsejere og Gaardmænd ogsaa have forstaaet at sætte sig i Forbindelse med Husmændene, viser sig ogsaa derigennem — hvad ogsaa det ærede Medlem for Hammel (Byriel-Jensen) har nævnt — at disse ere komne med som ledende Mænd ved Ledelsen af Rejserne og ved Bedømmelsen af Husmandslodder. Disse faktiske Ting ere saaledes, at det er sørgeligt at høre det ærede Medlem Gang efter Gang tale ud fra en Grundtone, som til syvende og sidst synes at have den Understrøm, at det gælder om at sætte store og smaa Landbrugere op mod hinanden, medens Sandheden er den, at vi, der have med Landbruget at gøre, høre sammen og maa høre sammen, og at de 90,000 Kr., der hidtil ere bevilgede til Hus-